यदीह कत्थनाल्लोके सिध्येत् कर्म्म धनञ्जय । सर्व्वे भवेयुः सिद्धार्थाः कत्थने को हि दुर्गतः ।
जानामि ते वासुदेवं सहायं जानामि ते गाण्डिवं तालमात्रं । जानाम्यहं त्वादृशो नास्ति योद्धा जानानस्ते राज्यमेतद्धरामि । ५५२५
नतु पर्य्यायधर्म्मेण सिद्धिं प्राप्नोति मानवः । मनसैवानुकूलानि विधाता कुरुते वशे ।
त्रयोदश समा भुक्तं राज्यं विलपतस्तव । भूयश्चैव प्रशासिष्ये त्वां निहत्य सबान्धवं ।
क्व तदा गाण्डिवं तेऽभूत् यदा दासपणैर्ज्जितः । क्व तदा भीमसेनस्य बलमासीच्च फाल्गुन ।
सगदात् भीमसेनाद्वा फाल्गुनाद्वा सगाण्डिवात् । न वै मोक्षस्तदा वोऽभूद्विना कृष्णामनिन्दितां ।
सा नो दास्ये समापन्नान् मोचयामास पार्षती । अमानुष्यं समापन्नान् दासकर्म्मण्यवस्थितान् । ५५२०
अवोचं यत् षण्ढतिलानहं वस्तथ्यमेव तत् । धृता हि वेणी पार्थेन विराटनगरे तदा ।
क्षुद्रकर्म्मणि च श्रान्तं विराटस्य महानसे । भीमसेनेन कौन्तेय यत्तु तन्मम पौरुषं ।
वेणीं कृत्वा षण्ढवेशः कन्यां नर्त्तितवानसि । श्रोणीं वेण्याञ्च कक्ष्याञ्च संयुगे यः पलायते ।
एवमेव सदा दण्डं क्षत्रियाः क्षत्रिये दधुः । न भयाद्वासुदेवस्य न चापि तव फाल्गुन ।
राज्यं प्रतिप्रदास्यामि युध्यस्व सहकेशवः । न माया हीन्द्रजालं वा कुहका वाऽपि भीषणाः । ५५२५
आत्तशस्त्रस्य सङ्ग्रामे वहन्ति प्रतिगर्ज्जनाः । वासुदेवसहस्रं वा फाल्गुनानां शतानि वा ।
आसाद्य माममेघेषु द्रविष्यन्ति दिशो दश । संयुगं गच्छ भीमेण भिन्धि वा शिरसा गिरिं ।
तर वा त्वं महागाधं बाहुभ्यां पुरुषोदधिं । शारद्वतमहामीनं विविंशतिमहोरगं ।
भीष्मवेगमपर्य्यन्तं द्रोणग्राहदुरासदं । कर्णशल्यझषावर्त्तं काम्बोजवडवामुखं ।
वृहद्बलमहोच्छालं सौमदत्तितिमिङ्गिलं । ५५३०
युयुत्सुतोयं भगदत्तमारुतं श्रुतायुहार्द्दिक्यमहासमुद्रं । दुःशासनौघ शलशल्यमत्स्यं सुषेणचित्रायुधनागनक्रं ।
जयद्रथार्द्दिं पुरुमित्रगाधं दुर्म्मर्षणोदं शकुनिप्रपातं । शस्त्रौघमक्षय्यमभिप्रवृद्धं यदावगाह्य श्रमनष्टचेताः ।
भविष्यसि त्वं हतसर्व्वबान्धवस्तदा मनस्ते परितापमेष्यति । तदा मनस्ते त्रिदिवादिवाशुचेर्न्निवर्त्तिता पार्थ महीप्रशासनात् ।
प्रशास्य राज्यं हि सुदुर्लभं त्वया बुभूषितः स्वर्गं इवापतस्विना ।

इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्व्वणि उलूकदूतागमनपर्व्वणि दुर्योधनवाक्ये एकोनषष्ट्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५९ ॥

॥ सञ्जय उवाच ॥ सेनानिवेशं सम्प्राप्तः कैतव्यः पाण्डवस्य ह । समागतः पाण्डवेयैर्युधिष्ठिरमभाषत । ५५३५
अभिज्ञो दूतवाक्यानां यथोक्तं ब्रुवतो मम । दुर्य्योधनसमादेशं श्रुत्वा न क्रोद्धुमर्हसि ।
॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ उलूक न भयन्तेऽस्ति ब्रूहि त्वं विगतज्वरः । यन्मतं धार्त्तराष्ट्रस्य लुब्धस्यादीर्घदर्शिनः ।
ततो द्युतिमतां मध्ये पाण्डवानां महात्मनां । सृञ्जयानाञ्च मत्स्यानां कृष्णस्य च यशस्विनः ।
द्रुपदस्य सपुत्रस्य विराटस्य च सन्निधौ । भूमिपानाञ्च सर्व्वेषां मध्ये वाक्यं जगाद ह ।
॥ उलूक उवाच ॥ इदं त्वामब्रवीद्राजा धार्त्तराष्ट्रो महामनाः । शृण्वतां कुरुवीराणां तन्निबोध युधिष्ठिर । ५५४०
पराजितोऽसि द्यूतेन कृष्णा चानायिता सभां । शक्योऽमर्षो मनुष्येण कर्त्तुं पुरुषमानिना ।